

Kázání Leskovec 18.11.2018

Radek Hanák

introit: **Požehnán bud' Panovník, den ze dne za nás nosí břímě. Bůh je naše spása. (Žalm 68,20)**

píseň 130 modlitba

Čtení: Žalm 34

píseň 168

text kázání: Matouš 11, 28-30

Bratři a sestry,

tohle Kristovo pozvání platí pro všechny, **kdo se namáhají a kdo jsou obtíženi břemeny**. Lidská námaha nemusí být nutně pouze práce, nebo učení ve škole, ale třeba taky snaha něco vytvořit, něco v životě dokázat. Nebo budovat vztahy, vytvářet kolem sebe dobrou atmosféru, dobré dílo, rodinnou pohodu, vychovávat a podporovat své děti, i to je někdy velká námaha. Stejně tak jako budovat dobré vztahy v církvi, vést druhé ke Kristu. Pro děti je zase někdy námaha ráno vstávat do školky nebo do školy. Ani pracujícím se někdy nechce vstávat a pracovat. A pro starého nebo nemocného člověka je třeba velkou námahou vůbec nějak rozhýbat své bolestivé tělo. Je toho tedy mnoho, co může člověka zmáhat. Ovšem pro ty, kteří se namáhají, kteří jsou unaveni a zmoženi, pro ty, kteří už nemohou dál, pro ty, kterým připadá, že se namáhali zbytečně, že jejich snaha vyšla vniveč, říká Ježíš jedině: **Pojď ke mně a já ti dám odpočinout**. A říká to i těm, kteří nesou nějaká břemena. A i zde samozřejmě nemůžeme vidět pouze nějaké nosiče břemen a jiných zavazadel, ta lidská břemena jsou různá a mnohdy nejsou ani vidět. Někdo nese jako celoživotní břemeno třeba nějaký zdravotní problém, nebo těžkým břemenem může být pro někoho např. nějaký rodinný problém, nebo nějaké zklamání, trápení, bolest srdce, těžký životní úděl. Nebo nás křesťany tíží, že naše děti, rodina, neuvěřili v Pána Ježíše Krista. Nebo starost a péče o člověka, který se neumí o sebe sám postarat. To je veliké břemeno. Někdy člověk může mít skutečně pocit obrovské tíhy zodpovědnosti, nebo také pocit marnosti ze své námahy. Pocit, že je na všechno tak sám. A že vlastně celý jeho život je jedno velké břemeno, se kterým mu nikdo nepomůže, nikdo ho nepochopí. A přece je tu jeden, který má pochopení, který nás zve k odpočinutí. **Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout**.

Pán Ježíš nás zve k sobě, abychom u něj našli odpočinutí. Kam ale máme jít? Kde ho máme hledat? Víme, že sílu můžeme načerpat z Božího slova, víme, že v modlitbě skrze Pána Ježíše Krista může odpočinout naše duše, nicméně Pán Ježíš nás zve ještě do hlubšího společenství. **Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce, a naleznete odpočinutí svým duším**. Co to znamená, **vezměte na sebe mé jho**? Co je to jho? Mnozí jistě víme, že je to nástroj, do kterého se zapojoval dobytek právě k tažení nákladu. K tažení břemen. A Pán Ježíš zde má na mysli takové to jho, do kterého se zapřahují společně dvě zvířata. Aby šla souběžně spolu a jedno druhému pomáhalo nést břemeno. A jestliže Ježíš říká, **vezměte na sebe mé jho**, má tím na mysli, abychom se nechali zapojit společně s Ním. Nebo jinými slovy, abychom v nesení těch svých břemen nebyli zapojeni sami, nebo s někým jiným, ale abychom přizvali právě Pána Ježíše Krista. Protože **On je tichý a pokorného srdce**. A ten, kdo přijme jeho jho, nebude zapřažen s někým, kdo je vzpurný, necitlivý, nebo lenivý. Dovedete si to představit, že táhnete svůj život, svá břemena, s někým takovým? S někým, kdo vám vůbec nepomáhá, anebo vás táhne jinam, než má? Já myslím, že si to dovedete představit, anebo to možná někdo podobně i zažívá. Apoštol Pavel nás varuje: **Nedejte se zapřáhnout do cizího jha společně s nevěřícími!** A nabádá k odpovědi otázkou: **Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou?** Tento text, bratři a sestry, nevaruje pouze mladé lidi, kteří hledají životního partnera, aby si našli věřícího. Neboť soužití věřícího s nevěřícím přináší veliké těžkosti. Tento text přece varuje každého křesťana, aby se nedal svést na žádnou světskou cestu, ale držel se Pána Ježíše Krista. Nelze proto zapřáhnout do jednoho jha dva, kteří mají každý jiný cíl. Starý Zákon dokonce zakazoval, aby se do jednoho spřežení zapojovali společně vůl a osel. Víra je věc velice křehká a hlas Boží v řevnivosti tohoto světa snadno zaniká. Na to si dejme pozor! Chtěl ses nechat vést Božím slovem a Božím Duchem, ale **pokud nemáš vedle sebe toho tichého s pokorným srdcem, tak si ani neuvědomíš, že se podobáš tomu, s kým tu káru táhneš**. Jako křesťan se tedy máš podobat Pánu Ježíši Kristu. To je ale možné pouze tehdy, pokud jsi zapřažen do jeho jha a pokud se od něj začneš učit. Pokud budeš držet ty krok s Ním, On jej bude držet s Tebou. A naopak, a na to si dejme pozor! **Co se člověka zmocní, tím je zotročen**. Necháš-li se zapojit do jiného jha, které se zdá tak snadné a lákavé, tak nakonec zjistíš, že tě to jho velmi tíží.

Kdežto **Kristovo jho netíží**. A tak místo toho, abychom se podobali Kristu, podobáme se mnohdy tomu, s kým jsme se nechali zapojit do společného jha. Je-li vedle nás vůl, jsme mu podobni, je-li to osel, je tomu také tak. Nicméně naším společníkem na cestě víry nemusí být vůl, osel, ani nevěřící, velmi často se jím stávají naše charakterové nedokonalosti. Někoho jeho vlastní **pýcha** táhne k povyšování se, nakonec ale přivede k pádu, jiný se nechá vést **samolibostí**. Další zůstává zapřažen **ve vzpurnosti** proti všemu a všem, další je ustrašený, protože **strach**, s kterým je zapojen, z něj udělal bázlivého člověka. Jiný táhne svá břemena se svou méněcenností a proto se také tak cítí. Ovšem nejen to. Někdo je zapřažen místo s Kristem s nějakým dalším hříšným postojem, nebo přímo s hříchem. Příležitost pak může z někoho udělat zloděje, z jiného cizoložníka, z dalšího pokrytce, lháře, vraha. Někdo zůstává zapřažen s koněm pomsty, jiný to táhne s nenávisť, hořkostí, a další jej popuzuje, k tomu, aby nikdy neodpustil. **Kam nás tato spřežení zavedou? Do Božího království jistě ne.** Všechny tyto hříchy, postoje, a stavy mají cíl nám nejen znepríjemnit život a odvést nás do míst temných, mají ale také za cíl změnit naše srdce k horšímu! A je tomu vskutku tak. Všechny tyto postoje a stavy potom svědčí o jednom. Že nejdeme s Kristem a tím pádem ani správným směrem! A to je závažné!

Nechme se proto zapojit s Kristem do společného jha. Je to velmi důležité. Pán Ježíš nás k tomu vyzývá, protože **jeho jho netlačí a břemeno netíží**. Bůh, bratři a sestry, nechce, abychom v Krista pouze věřili, ale abychom s Ním skutečně také žili! Abychom s Ním trávili čas, a abychom mu dovolili na nás vložit své jho, abychom Mu dovolili podílet se na nesení našich břemen. A to je velice důležité! A další si z toho můžeme vzít. Ty dvě zvířata to táhli společně, přesně **půl na půl**. Tak to má být i s námi. Nemůžeme se spoléhat na to, že od teď to potáhne za nás Kristus sám a my už nehne ani prstem. On bez nás nepůjde. Na druhou stranu si můžeš být jist, že On ti vždy pomůže, pokud ty jej k tomu přizveš. A nejlépe je ho nepřizvat pouze do nějaké tíživé situace, s kterou si nevím rady, ale do celého života. Možná si už Pána Ježíše pozval do svého života a věříš v Něho jako ve Spasitele a Zachránce, ale zůstal jsi neproměněn, protože si nevzal na sebe jeho jho! Dnes je mnoho křesťanů, ale málo z nich dorostli do služebníků. Možná to také táhneš jen sám se sebou, se svými představami. Ale Kristus není představa. On je živý a chce se ti dát poznat. Chce ti dát poznat svou sílu. Když se necháš zapřáhnout s Ním, nebude tě život tlačit a břemena co neseš, poneseš s lehkostí a rád. **A ještě tvá duše nalezne odpočínutí!** Proč? Protože On změní tvůj pohled a změní tvé srdce! K tomu taková jedna názorná příhoda: **Jeden indický misionář vyprávěl historku, jak viděl na ulici asi 12ti letého hochu, jemuž na zádech seděl ještě menší ochrnutý chlapec. Misionář chtěl toho hochu povzbudit, a tak mu řekl: „To musí být těžké pořad nosit takové břemeno. Hoch se na něho obrátil a možná nevěděl přesně, co znamená slovo břemeno, ale každopádně řekl trochu dotčeně: „To není žádné břemeno, to je můj bratr.“** Podobně jako u toho hochu, který nevnímal svého bratra jako břemeno, protože ho měl přirozeně rád, mohou být proměněna i tvá břemena. Můžeš v nich vidět něco víc. Můžeš je nést s láskou. Pokud se necháš zapřáhnout společně s Kristem, On tě bude učit, bude měnit tvé pohledy, bude ti dávat chuť i sílu v nesení tvých břemen. Nebudeš na ně totiž sám a vedle Krista se ti bude zdát velmi snadné nosit i další břemena! To co ti bylo na obtíž, je proměněno v předmět tvé lásky, tvého zájmu, tvé služby. Potom budeš mít navíc touhu brát na sebe břemena Kristova, neboť **jeho břemena netíží**, ale kdo je nese, poznává, že mu přinášejí požehnání. Pán nás tedy vyzývá, nebojte se na sebe vzít břemena služby, břemena modliteb, nebojte se **brát na sebe břemena jedni druhých**. Víte, dnes je opravdu doba, kdy ani v církvi nechce mnoho křesťanů brát na sebe břemena služby, ani břemena modliteb, ani břemena druhých. Každý má svého dost. Proto si velice vážím těch, kteří jsou věrní. Kteří věrně konají svou službu. Kteří si vzali za zodpovědnost se modlit za druhé, vážím si těch, kteří vytrvale slouží ve chválách, nebo doprovázejí na harmonium. Vážím si těch, kteří dělají služby, které nejsou vidět, těch, kteří zde věrně po léta uklízejí. Jsem vděčný za každého, kdo má podíl na nesení břemen Kristových. Amen. píseň 473 modlitby píseň 635 **slovo poslání: Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův. Ga 6,2** **požehnání:** Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 452

